

paa at udsende Cirkulærer og Forespørgsler, det er ganske vist i den senere Tid standset noget, men jeg vil alligevel i dette Tilfælde tilraade Landbrugsministeren at udsende en saadan Forespørgsel for at faa Oplysninger om Udgifterne og om Maaden, hvorpaa Kontrollen skal virke. Jeg er sikker paa, at den overvejende Del af disse Besvarelser vil gaa i den Retning, at man ikke ønsker at faa indført disse skærpene Bestemmelser med Hensyn til Renlighed og Kontrol.

N. C. Jensen: Det Forslag, som her er fremkommet, er sikkert blevet modtaget med megen Opmærksomhed i forskellige Kredse i Landet. Der er ingen Tvivl om, at alle Producenter eller Leverandører, om man vil, til de danske Andelsmejerier have en klar Forstaaelse af, at der maa gøres alt muligt for at producere en saa fin Vare af dansk Smør til Udførsel og ogsaa til Forbrug som vel muligt. Men samtidig har man ogsaa aabent Øje for det Spørgsmaal, om man dog nu ikke strammer Fordringerne paa forskellige Omraader for stærkt, saa at det i Virkeligheden kommer til at virke hemmende, navnlig med Hensyn til det danske Landbrugs Økonomi, uden at det i tilsvarende Grad gavner Smørret. Jeg tror, det foreliggende Lovforslag paa adskillige Punkter gaar for vidt, men det er naturligvis meget vanskeligt at komme ind paa en Detailbehandling af de forskellige Spørgsmaal. Jeg vil henstille til det Udvalg, der formentlig faar med denne Sag at gøre, at det søger saa grundigt som muligt at faa det allernøjeste Kendskab til de forskellige Spørgsmaals Forgørelser og søger Oplysninger, som kunne være betryggende saavel overfor Producenterne som overfor Mejerierne og vore Kunder i England.

Jeg hørte med Opmærksomhed paa Ministerens Oplysninger om Arbejdet i det Udvalg, der har været nedsat, og det giver mig Anledning til at rette den stærkeste mulige Appel til det Udvalg, som nu skal nedsættes angaaende denne Sag, at det tager alvorligt, og jeg kunde have Lyst til at sige, haandfast paa Tingene og tilvejebringer de fornødne solide Oplysninger, som man efter de Oplysninger, som Landbrugsministeren har givet om den nedsatte Kommission, maa gaa ud fra, at Landbrugets første Tillidsmænd i denne Kommission enten ikke have villet eller ikke have kunnet skaffe klart frem. Det er af den største Interesse, at disse Spørgsmaal blive klarede fuldstændig baade overfor os

selv og overfor Udlandet. Det gaar ingenlunde an, at man i det kommende Udvalg stiller sig saadan, som det, efter Ministerens Oplysning, har været Tilfældet i Lovudvalget, hvor de Mænd, som have faaet den Opgave betroet at være Landbrugets Talsmænd og Tillidsmænd, og som skulde staa som dem, der baade skulde have vidst Besked og haft Traadene i deres Haand, fremkomme med et Udkast til et Forslag, som de ved den første den bedste Lejlighed med Navns Underskrift løbe fra, og om hvilket de sige: Det vedkende vi os ikke. Det kan ingenlunde gaa an at komme ind paa den Vej i et saa alvorligt Spørgsmaal som dette. Jeg kan ikke andet end i højeste Grad beklage den Maade, hvorpaa Landbrugets Tillidsmænd synes at have røgtet denne Opgave, enten fordi de ikke have magtet den, eller fordi de ikke have underkastet den en nøje Undersøgelse. Den Maade, hvorpaa de have røgtet den, forekommer mig at være egnet til at sætte det danske Landbrug i en vis Miskredit paa forskellige Omraader. Jeg vil, som sagt, haabe, at det Udvalg, som bliver nedsat angaaende denne Sag, maa raade Bod paa dette og faa Klarhed saavel over dette som over andre Spørgsmaal, der knytte sig overmaade nær dertil.

Jeg skal ikke forlænge Forhandlingerne om dette Lovforslag ved at komme ind paa Enkeltheder. Jeg skal kun sige, at jeg tror, det er unyttigt at gaa til en saadan Foranstaltning som Pasteurisering af Vallen. Men det er den Slags Ting, som maa overvejes nærmere i Udvalget, ogsaa ved sagkyndig Hjælp. Jeg har kun villet henstille saa indtrængende som muligt til det Udvalg, som bliver nedsat, at de faa fuldt ud Besked, og at Tinget senere hen faar Besked om, hvorledes hele denne Sag er behandlet i Kommissionen. Thi dette, at Landbrugets første Talsmænd i Kommissionen den ene Dag afgive Betænkning om, at saadan skal det være, og den anden Dag officielt løbe fra det med Navns Underskrift, er vildledende, ikke vejledende, og det maa vi bort fra.

Lars Hansen: Jeg vil begynde med at takke den højtærede Landbrugsminister for hans klare, uforbeholdne Redegørelse for den Maade, hvorpaa dette Lovforslag er fremkommet. Jeg maa sige, at efter de Oplysninger, han har givet, er det vanskeligt at være Minister, naar de Mænd, man henvender sig til for at faa Oplysninger, og for at de skulle være med til at udarbejde Lovforslaget, naar Afgørel-